

งานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย
จำนวน 35 ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
กรมส่งเสริมการเรียนรู้
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ด้วยสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นศูนย์ที่จัดฝึกอบรมด้านอาชีพรวมถึงการสนับสนุนประสานงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการศึกษาอาชีพให้มีความทันสมัย รวดเร็ว มีรายได้ให้ตนเองและครอบครัว

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่เน้นเรื่องการพัฒนาอาชีพเพื่อการมีงานทำ มีรายได้ จึงได้คัดเลือกอาชีพหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าไหม มาจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจสามารถนำไปประกอบอาชีพต่อไป

ขอขอบคุณวิทยากรวิชาชีพ และคณะดำเนินงานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ที่ได้ร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดทำแผนการเรียนรู้รวมทั้งสื่อต่างๆ ให้สำเร็จไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยากรและผู้เรียนต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเพชรบูรณ์
มิถุนายน 2568

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	1
ความรู้พื้นฐานในการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	5
ความเป็นมา	5
จุดประสงค์การเรียนรู้	6
กลุ่มเป้าหมาย	6
ระยะเวลา	7
เนื้อหาหลักสูตร	7
การจัดการเรียนรู้	7
สื่อการเรียนรู้	7
การวัดและประเมินผล	7
การจบหลักสูตร	7
เอกสารหลักฐานการศึกษา	7
การเทียบโอนผลการเรียน	8
แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	9
ใบความรู้ความเป็นมาของการทำการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	11
ใบความรู้วิธีการทำการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	13
ใบงานแบบบันทึกการทำการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	14
ใบความรู้ความสำคัญและประโยชน์ของการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	15
ใบงานความสำคัญและประโยชน์ของการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	16
ใบความรู้การคิดต้นทุน กำไร	17
ใบงานการคิดต้นทุน กำไร	18
ใบความรู้ช่องทางการตลาด	19
ใบงานช่องทางการตลาด	20
แบบวัดและประเมินผลการทำการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	21
แบบประเมินผลงานผู้เรียน	22
บรรณานุกรม	23
รายชื่อคณะผู้จัดทำหลักสูตร	24

หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย จำนวน 35 ชั่วโมง ความรู้เกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย ก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าสู่การเริ่มต้นทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย ผู้เรียนควรเรียนรู้เกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกระเป๋าผ้าฝ้าย เสื้อผ้า ใต้แก้ม ผ้าฝ้าย ผ้าขาว (ซับใน) ผ้าด้ายดิบ ชิบ กระดุม เข็ม ด้าย กรรไกร จักร

ผ้าฝ้ายเป็นผ้าพื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มชาติพันธุ์ม้งซึ่งอาศัยอยู่ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคเหนือ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน และเพชรบูรณ์ เป็นต้น

ผ้าฝ้ายมีคุณค่าทั้งในด้านวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและยังสามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อีกด้วย

ชิบ แบ่งออกเป็นชิบไนลอน เป็นชิบที่เราสามารถพบเห็นได้บ่อยที่สุด เพราะเป็นชิบมาตรฐานชนิดแรกที่คนนิยมใช้เนื่องด้วยราคาไม่แพงและมีความยืดหยุ่นสูงมักพบได้ในงานการ์เมนต์ทั่วไปงานกระเป๋าวัสดุหลักของชิบประเภทนี้คือตัวผ้ากับเส้นเอ็นดังนั้นจึงมีข้อเสียคือไม่ทนความร้อนและเกิดการยับย่นได้ค่อนข้างง่ายแต่สามารถรีดด้วยความร้อนไม่สูงมากได้

ซิปโลหะจะมีฟันซิปที่ทำจากวัสดุโลหะตามชื่อซึ่งส่วนมากที่นิยมใช้ในซิปโลหะคือทองเหลืองทำให้ราคาของซิปโลหะจะสูงกว่าซิปชนิดอื่น แต่นอกเหนือจากความหรูหราของวัสดุ เรายังได้ความแข็งแรงของซิปที่เพิ่มขึ้นมาด้วยวัสดุนอกจากทองเหลืองเรายังสามารถใช้เป็นอลูมิเนียมเหล็กและทำสีผิวต่างกันไปในแต่ละเทคนิคการผลิตด้วยความคงทนของมันเราจึงมักนิยมใช้ซิปโลหะนี้ตามกางเกงยีนส์ กระเป๋าแบรนด์ต่างๆ เป็นต้น

ซิปพลาสติกทำจากการฉีดพลาสติกขึ้นรูปเป็นฟันซิปเราเรียกซิปพลาสติกอีกอย่างว่าฟันกระดุก เนื่องจาก รูปลักษณะโครงสร้างที่ดูแล้วคล้ายกับกระดุกสันหลังด้วยการที่เป็นพลาสติกเราจึงสามารถผสมทำสีอะไรก็ได้และ ข้อดีอย่างหนึ่งคือซิปพลาสติกจะมีฟันใหญ่ ไม่คม ทำให้เป็นมิตรกับเด็กและด้วยความที่ไม่นำความร้อนหรือเย็น จึงนิยมใช้แทนซิปโลหะในประเทศแถบที่มีอากาศหนาวเย็นเวลาสัมผัสจึงไม่รู้สึหนาวมือ อีกทั้งยังคงทนต่อน้ำ สามารถกันน้ำได้มากกว่าซิปประเภทอื่นๆ

ซิปซ่อนเกิดมาด้วยจุดประสงค์ที่อยากจะลดความเด่นของซิปออกไปจากเสื้อผ้าเพราะซิปทั่วไปจะเห็น ฟันซิปชัดเจนเวลาติดตั้งแต่ซิปซ่อนจะมีเป็นกลไกซิปพิเศษที่จะกลับด้านฟันซิปไปไว้ด้านในแทนทำให้เราสามารถซ่อนฟันและรอยต่อได้อย่างแนบเนียน ส่วนมากที่เห็นได้ชัดที่สุดคือ ซิปที่กระโปรง หรือตามชุดเดรส ที่เน้นความสวยงามและประณีต

กระดุม หมายถึงวัตถุที่เป็นชิ้นส่วนเล็กๆ ลักษณะโค้งมนหรือกลมแบนและอาจมีลวดลายใช้สำหรับผูกติดเข้ากับเสื้อผ้าเพื่อปกปิดหรือไม่ให้หลุดออกจากร่างกายหรือเพื่อใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้าเพียงเท่านั้น ใช้งานโดยการกลัดเข้ากับริ้งค์มหรือห่วงบนผ้าอีกชิ้นหนึ่ง จะทำให้ปลายผ้าที่มีกระดุมกับริ้งค์มอยู่ติดกัน

ด้าย แบ่งออกเป็นเส้นด้ายไนลอนเป็นเส้นด้ายใยสังเคราะห์ เหมือนเส้นใยธรรมชาติ มีคุณสมบัติที่แข็งแรง และราคาถูกกว่าเส้นใยธรรมชาติ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ทดแทนเส้นด้ายประเภทอื่นๆ คุณสมบัติกระด้าง อาจไม่เหมาะสมกับงานตัดเย็บเสื้อผ้าแต่อาจเหมาะสมกับงานประเภททำสายเทปหรือสายรัด

ด้ายสปัน มีความเหนียว แข็งแรง เหมาะสำหรับใช้เย็บเบาะ เครื่องหนัง เฟอร์นิเจอร์ รองเท้ากระเป๋า ผ้าใบ เบาะรถยนต์ และอื่นๆ ด้ายสปันมีหลายสีและหลายขนาด สามารถเลือกใช้ตามความต้องการของตัวเองได้เลย

เข็ม ควรเลือกใช้เข็ม ด้าย ให้พอดี เหมาะสมกับชนิดของผ้า โดยดูจากขนาดด้ายหากใช้ด้ายเส้นเล็กบางเบา ควรใช้เข็มขนาดเล็ก หากใช้เข็มขนาดใหญ่ก็ควรใช้ด้ายขนาดใหญ่เป็นเข็มเย็บผ้าขนาดเล็ก ออกแบบมาให้เหมาะกับการเย็บผ้าเนื้อบางๆ เช่น ผ้าชีฟอง ผ้าแก้ว ผ้ามันสลิน ควรใช้คู่กับด้ายเส้นเล็ก เช่น ด้าย โพลีเอสเตอร์ เมื่อเย็บแล้วจะได้ตะเข็บที่สวยงาม สวยเนียนกลมกลืนกับเนื้อผ้า

เข็มเย็บผ้าธรรมดา เบอร์ 70

เหมาะกับการเย็บผ้าเนื้อบาง เช่น ผ้า สำหรับชุดเด็ก ผ้ามันสลิน ผ้าแพร ควรใช้คู่กับด้ายเส้นเล็กข้อแนะนำ : การเย็บผ้าเนื้อบางมากๆ การใช้คู่กับตีนผีเย็บผ้าบางจะช่วยให้ตะเข็บสวยงามมากขึ้น

เข็มเย็บผ้าธรรมดา เบอร์ 75

เหมาะกับการเย็บผ้าเนื้อบางถึงปานกลาง เช่น ผ้า สำหรับชุดเด็ก ผ้ามันสลิน ผ้าแพร ควรใช้คู่กับด้ายเส้นเล็ก และใช้คู่กับไหมปักในกรณีที่ปักลวดลายต่างๆ

เข็มเย็บผ้าธรรมดา เบอร์ 80

เหมาะสำหรับผ้าธรรมดาทั่วไปเนื้อปานกลาง เช่น ผ้าคอตตอน ผ้าซาติน ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์เนื้อบาง สามารถใช้ได้กับด้ายเย็บทั่วไป ด้ายเมจิกสปัน

สายกระเป่าสำเร็จการเลือกสายกระเป่านับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะต้องรองรับน้ำหนักในการสะพายใช้งานและเป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมทำให้กระเป่ามีความสวยงาม ดูดีมีราคา นำใช้งาน โดยลูกค้าสามารถเลือกสายกระเป่าให้ตรงกับ CONCEPT หรือ DESIGN ตามที่ต้องการได้ ซึ่งการเลือกสายกระเป่าจะต้องทำหลังจากที่ได้เลือก PATTERN และเนื้อผ้าสำหรับทำกระเป่าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ได้สายที่มีความหนาและเข้ากันกับ ตัวกระเป่า

หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย จำนวน 35 ชั่วโมง ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมากเพราะจะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพเป็นการแก้ปัญหาการว่างงานและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชนซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงมั่งคั่ง และมีงานทำอย่างยั่งยืน

สภาพสังคมปัจจุบันได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ประชากรมนุษย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้ไปอย่างรวดเร็ว และไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น มนุษย์จึงประสบปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย โดยเฉพาะด้านการดำรงชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำอย่างยั่งยืนที่มนุษย์เราจะต้องสร้างสิ่งทดแทนเพื่อการอยู่รอดโดยวิธีการต่างๆ

อาชีพการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่น่าสนใจสามารถเป็นอาชีพทางเลือกสร้างรายได้ เสริมหรือเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย ซึ่งเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะงานศิลป์มีความคิดสร้างสรรค์ การเลือกใช้แบบลวดลายสีเส้นการออกแบบการตัดเย็บ การคำนวณขนาดรูปแบบให้เหมาะสมกับงานงานซ่อมบำรุงดูแลรักษา วัสดุอุปกรณ์และการบริการลูกค้าในรูปแบบต่างๆที่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

1. ความเป็นมา

ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแต่อาจมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปตามาสาภา การเปลี่ยนแปลงทางสังคมสิ่งเหล่านี้กำลังจะทำให้ภูมิปัญญาที่เป็นองค์ความรู้ความสามารถของคน ใน ท้องถิ่นที่ได้จากการสั่งสมประสบการณ์และการเรียนรู้มาเป็นระยะเวลายาวนานที่มีลักษณะเป็นองค์รวม และมีคุณค่าทางวัฒนธรรมเลือนหายไปจากสังคมไทย ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าหากภูมิปัญญาเหล่านี้ถูกกลืนไปใน สังคมแห่งทุนนิยม พื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติที่มีมาแต่โบราณก็จะสูญไปตามกาลเวลา ภูมิปัญญาจึงมี ความสำคัญในการ สร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้านที่เป็นสังคมของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน คนกับคน คน กับธรรมชาติ คนกับสัตว์ มีการพึ่งพิงความสามารถโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ที่สั่งสมและสืบทอดกันมา เป็นความสามารถศักยภาพ ในเชิงการแก้ปัญหาการปรับตัวเรียนรู้และสืบทอดไปสู่คนรุ่นต่อไปเพื่อการดำรง อยู่ของเผ่าพันธุ์อันสร้างให้เป็น มรดกทางวัฒนธรรมชาติเผ่าพันธุ์หรือเป็นวิถีชีวิตของชาวบ้านสิ่งเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้สังคมมีความเห็นพ้องในหลักการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาจึงเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้านที่เป็นรากฐานการ ดำเนินชีวิตของคนในแต่ละท้องถิ่นที่แฝงไปด้วยขนบ ธรรมเนียมประเพณีความเชื่อที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของ ชาติพันธุ์อันเป็นสุนทรีย์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และแนวคิดแห่งภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้าน ศาสตร์และศิลป์ที่ แสดงภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่น แฝงด้วยความ ผูกพันที่เชื่อมโยงวิถีชีวิต ความเชื่อและพิธีกรรมซึ่ง ได้รับการถ่ายทอดและสืบทอดต่อกันมารุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน รูปแบบลวดลายและ

กรรมวิธีในการผลิตผ้าทอ มีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น และลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติ สิ่งสำคัญ คือ การสอดแทรกภูมิปัญญาแห่งการผสมผสานความปราณีตบรรจง

เป็นภูมิปัญญาที่แสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมรวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มคนที่แสดงผ่านทางลวดลายและเส้นสีผ้าที่สอดแทรกความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นรากฐานทางศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าผ้าทอพื้นบ้านคืองานศิลปะที่เกิดจากความคิดเนื่องจากเมื่อความคิดต้องการมีที่อยู่อาศัยที่แน่นอนความคิดได้รวมตัวกันเป็นภาพอันเป็นนามธรรม เพื่อรอการถ่ายทอดให้เกิดเป็นรูปธรรมผ้าขาวม้าเป็นผ้าที่คนไทยทั่วไปรู้จักกันดีในการใช้งานที่เรียกว่าสารพัด ประโยชน์ที่คนไทยใช้มาแต่โบราณส่วนใหญ่ผู้ใช้จะเป็นเพศชายซึ่งโดยทั่วไปจะสามารถใช้นุ่งอาบน้ำเช็ดตัวคลุมหัว กันแดด ผ้าขาวม้ามักมีลักษณะเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นผ้าสำหรับผู้ชายใช้นุ่งแบบลำลองความกว้างจึงเท่ากักระยะ จากเอวถึงกลางหน้าแข้งผ้าขาวม้าโดยมากทอเป็นลายตารางเล็กๆ นิยมใช้เส้นด้ายหลายสี ผ้าขาวม้าในประเทศไทย มีชื่อเรียกแตกต่างกันขึ้นอยู่กับท้องถิ่นซึ่งคำว่าผ้าขาวม้าเป็นภาษาทางภาคกลางส่วนในภาคอีสานบางแห่งเรียกว่า ผ้าแพรว ซึ่งมักจะได้รับการทอด้วยเครื่องทอผ้าที่เรียกว่า กี่ และจะทอเป็นขนาดยาว ประมาณ 20-30 เมตร ต่อการ ทอแต่ละครั้งแล้วจึงตัดแบ่งออกเป็นผืน ผืนละ 1 วา หรือ ประมาณ 1 เมตรครึ่ง ส่วนในเรื่องของสีและลวดลายของผ้าขาวม้าจะแตกต่างกันไปตามความนิยมของท้องถิ่นโดยทางภาคกลางผ้าขาวม้าจะมีลวดลายเป็นตารางสีก๊อตและภาคอีสานจะเป็นแบบตาเล็กๆ ถือว่าเป็นแหล่งสำคัญในการทอผ้าขาวม้าซึ่งชุมชนมีการทอผ้าขาวม้าถือเป็นอาชีพที่สำคัญของชาวบ้านภายในจังหวัดเพชรบูรณ์ อันมีแหล่งในการผลิตสำคัญที่และได้มีการพัฒนารูปแบบสินค้าจากผ้าขาวม้าโดยมีการผลิตเป็นกระเป๋ารูปแบบต่างๆ เนื่องจากผ้าขาวม้าที่ผลิตขึ้น หากได้รับการพัฒนาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ก็จะสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นและทำให้กลุ่มชุมชนมีรายได้เสริมนอกจากการทำไร่และทำนาส่งผลไปสู่การหมุนไปสู่การกลับถิ่นที่อยู่เพื่อการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นโดยการนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาพัฒนาและประยุกต์ให้เข้ากับสังคมอันเป็นการสร้างความยั่งยืนให้แก่ชุมชนนำไปสู่การพัฒนาและสร้างอัตลักษณ์ให้กับชุมชนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จากผ้าขาวม้าโดยใช้แนวคิดภูมิปัญญา ท้องถิ่นกับแนวคิดการออกแบบแฟชั่นเพื่อการพัฒนาอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชนจึง มุ่งเน้นการพัฒนาแนวคิดในการสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์จากข้าวม้าในรูปแบบของงานกระเป๋ารูปแบบต่างๆ โดยนำแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแนวคิดการออกแบบแฟชั่นเพื่อการพัฒนารูปแบบของกระเป๋าคือที่แสดงถึงแนวคิดของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาผสมผสานเพื่อการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบริบททางสังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สร้างเศรษฐกิจที่สมดุลให้กับชุมชนนำความรู้และทรัพยากรของชุมชนมาพัฒนาแนวคิดเพื่อการยั่งยืนเป็นการสร้างความเข้มแข็งในกับชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการฝึกอาชีพเป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนดเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ พัฒนาอาชีพเดิม หรือ สร้างอาชีพใหม่ สร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้กับตนเองครอบครัว

3. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป

4. ระยะเวลา

รวม 35 ชั่วโมง

- ภาคทฤษฎี 5 ชั่วโมง
- ภาคปฏิบัติ 30 ชั่วโมง

5. เนื้อหาหลักสูตร

5.1. เป็นหลักสูตรที่เน้นการทำศักยภาพด้านต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่ ศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ ศักยภาพของพื้นที่ตามลักษณะภูมิอากาศ ศักยภาพภูมิประเทศและทำเลที่ตั้งของแต่ละประเทศ ศักยภาพของศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละพื้นที่มาจัดการศึกษาอาชีพ

5.2. มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาอาชีพเรื่องการทำงานอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเท่าเทียมกัน สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง

5.3. มุ่งให้เป็นบุคคลที่มีวินัยเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

5.4. ส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการดำเนินงานจัดการศึกษาอาชีพร่วมกับภาคีเครือข่าย

5.5. เน้นการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประกอบอาชีพให้เกิดรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน

6. การจัดการเรียนรู้

การบรรยายให้ความรู้ การสาธิต การลงมือปฏิบัติ การอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้

7. สื่อการเรียนรู้

7.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ ใบความรู้ แผ่นพับ

7.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์

7.3 อุปกรณ์ประกอบการฝึกอาชีพจริง

7.4 แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

8. การวัดและประเมินผล

ประเมินความรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จากการสอบถาม แบบทดสอบ การสังเกต การมีส่วนร่วม และจากชิ้นงาน/ผลงาน

9. การจบหลักสูตร

9.1 มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

9.2 มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

9.3 มีชิ้นงาน/ผลงาน ผ่านหลักเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานและคุณภาพ

10. เอกสารหลักฐานการศึกษา

เกียรติบัตรออกโดยสถานศึกษา

11. การเทียบโอนผลการเรียน

เทียบโอนเป็นรายวิชาเข้าสู่หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาจากจำนวนชั่วโมง และความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาเลือก สารการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ลงชื่อ.....ผู้เขียนหลักสูตร
()

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบหลักสูตร
()

หัวหน้างานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

ลงชื่อ.....อนุมัติหลักสูตร
()

ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอ.....

แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. ช่องทางการประกอบอาชีพ หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	1.อธิบายความสำคัญของการประกอบอาชีพ 2. อธิบายความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพ 3. บอกความสำคัญและประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น 4. สามารถบอกทิศทางการประกอบอาชีพได้	1. ความสำคัญของการประกอบอาชีพ 2. ความรู้เบื้องต้นในการประกอบอาชีพ 2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพจากผู้รู้ ประกอบการในชุมชน 2.2 ความต้องการของตลาด 2.3 การลงทุน 2.4 กระบวนการผลิต การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และวัตถุดิบ 3. แหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาในท้องถิ่น 4. ทิศทางการประกอบอาชีพ	1. วิทยากรบรรยายให้ความรู้เรื่องความสำคัญของการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย 2. ศึกษาความรู้เบื้องต้นในการประกอบอาชีพ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพจากผู้รู้ ผู้ประกอบการในชุมชนความต้องการของตลาดการลงทุนและกระบวนการผลิต การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และวัตถุดิบ 3. ศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาในท้องถิ่น 4. วิทยากรกับผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบวิธีการในการประกอบอาชีพกับผู้เรียนที่จะนำไปสู่การประกอบอาชีพ ที่เป็นไปตามความพร้อมและศักยภาพของผู้เรียนเช่นการเป็นเจ้าของกิจการ การรับจ้าง เป็นต้น	1.ใบความรู้เรื่องช่องทางการประกอบอาชีพ หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย 2. รูปภาพ 3. สื่อออนไลน์	1. สังเกตความสนใจ 2. ชักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4. ชิ้นงาน/ผลงาน 5. ประเมินผลงานผู้เรียน โดยใช้ใบงานที่กำหนด	3 ชั่วโมง	

แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดการกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
2. ทักษะการประกอบอาชีพหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	ทักษะการประกอบอาชีพ	<p>2.1 บอกขั้นตอนการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายได้ถูกต้อง</p> <p>2.2 บอกขั้นตอนการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย ถูกต้องตามขั้นตอนที่ได้มาตรฐาน</p> <p>2.3 บอกวิธีการเพิ่มมูลค่าของการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายด้วยการออกแบบใหม่</p>	<p>2.1 ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย</p> <p>2.2 วิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์</p>	<p>1.ใบความรู้เรื่องช่องทางการประกอบอาชีพหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย</p> <p>2. รูปภาพ</p> <p>3. สื่อออนไลน์</p>	<p>1. สังเกตความสนใจ</p> <p>2. ชักถาม</p> <p>3. การมีส่วนร่วม</p> <p>4. ชิ้นงาน/ผลงาน</p>		30 ชั่วโมง
3. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ	การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย	<p>3.1 สามารถบริหารจัดการควบคุมวางแผนกระบวนการผลิตการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย</p> <p>3.2 สามารถบอกขั้นตอนและรายละเอียดการจัดทำองค์ประกอบการตลาดสำหรับการเข้าสู่ตลาดของอาชีพการผลิตการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย</p> <p>3.3 สามารถบอกอุปสรรคและความเสี่ยงของอาชีพการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย</p> <p>3.4 สามารถจัดทำแผนการตลาดเพื่อเข้าสู่อาชีพการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสูงสุด</p>		<p>1.ใบความรู้เรื่องช่องทางการประกอบอาชีพหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย</p> <p>2. รูปภาพ</p> <p>3. สื่อออนไลน์</p>	<p>1. สังเกตความสนใจ</p> <p>2. ชักถาม</p> <p>3. การมีส่วนร่วม</p> <p>4. ชิ้นงาน/ผลงาน</p> <p>5. ประเมินผลงานผู้เรียน โดยใช้ใบงานที่กำหนด</p>	2 ชั่วโมง	

ใบความรู้ ความเป็นมาหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแต่อาจมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสิ่งเหล่านี้กำลังจะทำให้ภูมิปัญญาที่เป็นองค์ความรู้ความเชื่อความสามารถของคนในท้องถิ่นที่ได้จากการสั่งสมประสบการณ์และการเรียนรู้มาเป็นระยะเวลายาวนานที่มีลักษณะเป็นองค์รวมและมีคุณค่าทางวัฒนธรรมเลือนหายไปจากสังคมไทย ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าหากภูมิปัญญาเหล่านี้ถูกกลืนไปในสังคมแห่งทุนนิยม พื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติที่มีมาแต่โบราณก็จะสูญไปตามกาลเวลา ภูมิปัญญาจึงมีความสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้านที่เป็นสังคมของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน คนกับคน คนกับธรรมชาติ คนกับสัตว์ มีการพึ่งพิงความสามารถโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ที่สั่งสมและสืบทอดกันมาเป็นความสามารถศักยภาพ ในเชิงการแก้ปัญหาการปรับตัวเรียนรู้และสืบทอดไปสู่คนรุ่นต่อไปเพื่อการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์อันสร้างให้เป็น มรดกทางวัฒนธรรมชาติเผ่าพันธุ์หรือเป็นวิถีชีวิตของชาวบ้านสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้สังคมมีความเห็นพ้องในหลักการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาจึงเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของสังคมพื้นบ้านที่เป็นรากฐานการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละท้องถิ่นที่แฝงไปด้วยขนบ ธรรมเนียมประเพณีความเชื่อที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์อันเป็นสุนทรีย์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และแนวคิดแห่งภูมิปัญญาผ้าทอพื้นบ้าน ศาสตร์และศิลป์ที่แสดงภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่น แฝงด้วยความผูกพันที่เชื่อมโยงวิถีชีวิต ความเชื่อและพิธีกรรมซึ่งได้รับการถ่ายทอดและสืบทอดต่อกันมารุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน รูปแบบลวดลายและกรรมวิธีในการผลิตผ้าทอ มีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น และลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติ สิ่งสำคัญ คือ การสอดแทรกภูมิปัญญาแห่งการผสมผสานความปราณีตบรรจง

เป็นภูมิปัญญาที่แสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมรวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มคนที่แสดงผ่านทางลวดลายและเส้นสีผ้าที่สอดแทรกความเชื่อและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นรากฐานทางศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าผ้าทอพื้นบ้านคืองานศิลปะที่เกิดจากความคิดเนื่องจากเมื่อความคิดต้องการมีที่อยู่อาศัยที่แน่นอนความคิดได้รวมตัวกันเป็นภาพอันเป็นนามธรรม เพื่อรอการถ่ายทอดให้เกิดเป็นรูปธรรมผ้าขาวม้าเป็นผ้าที่คนไทยทั่วไปรู้จักกันดีในการใช้งานที่เรียกว่าสารพัด ประโยชน์ที่คนไทยใช้มาแต่โบราณส่วนใหญ่ผู้ใช้จะเป็นเพศชายซึ่งโดยทั่วไปจะสามารถใช้นุ่งอาบน้ำเช็ดตัวคลุมหัว กันแดด ผ้าขาวม้ามีลักษณะเป็นผ้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นผ้าสำหรับผู้ชายใช้นุ่งแบบลำลองความกว้างจึงเท่ากับบระยะ จากเอวถึงกลางหน้าแข้งผ้าขาวม้าโดยมากทอเป็นลายตารางเล็กๆ นิยมใช้เส้นด้ายหลายสี ผ้าขาวม้าในประเทศไทย มีชื่อเรียกแตกต่างกันขึ้นอยู่กับท้องถิ่นซึ่งคำว่าผ้าขาวม้าเป็นภาษาทางภาคกลางส่วนในภาคอีสานบางแห่งเรียกว่าผ้าแพรว ซึ่งมักจะได้รับการทอด้วยเครื่องทอผ้าที่เรียกว่า กี่ และจะทอเป็นขนาดยาว ประมาณ 20-30 เมตร ต่อการ ทอแต่ละครั้งแล้วจึงตัดแบ่งออกเป็นผืน ผืนละ 1 วา หรือ ประมาณ 1 เมตรครึ่ง ส่วนในเรื่องของสีและลวดลายของผ้าขาวม้าจะแตกต่างกันไปตามความนิยมของท้องถิ่นโดยทางภาคกลางผ้าขาวม้าจะมีลวดลายเป็นตารางสก็อตและภาคอีสานจะเป็นแบบตาเล็กๆ ถือว่าเป็นแหล่งสำคัญในการทอผ้าขาวม้าซึ่งชุมชนมีการทอผ้าขาวม้าถือเป็นอาชีพที่สำคัญของชาวบ้านภายในจังหวัดเพชรบูรณ์ อันมีแหล่งในการผลิตสำคัญที่และได้มีการพัฒนารูปแบบสินค้าจากผ้าขาวม้าโดยมีการผลิตเป็นกระเปาะรูปแบบต่างๆ เนื่องจากผ้าขาวม้าที่ผลิตขึ้น หากได้รับการพัฒนาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ก็จะสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นและทำให้กลุ่มชุมชนมีรายได้เสริมนอกจากการทำไร่และทำนาส่งผลไปสู่การหมุนเวียนไปสู่การกลับถิ่นที่อยู่เพื่อการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นโดยการนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาพัฒนาและประยุกต์ให้เข้ากับสังคมอันเป็นการสร้างความยั่งยืนให้แก่ชุมชนนำไปสู่การพัฒนาและสร้างอัตลักษณ์

ให้กับชุมชนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จากผ้าขาวม้าโดยใช้แนวคิดภูมิปัญญา ท้องถิ่นกับแนวคิดการออกแบบแฟชั่น เพื่อการพัฒนาอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชนจึง มุ่งเน้น การพัฒนาแนวคิดในการสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์จากข้าวม้าในรูปแบบของงานกระเป๋ารูปแบบต่างๆ โดยนำแนวคิด ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแนวคิดการออกแบบแฟชั่นเพื่อการพัฒนารูปแบบของกระเป๋าที่แสดงถึงแนวคิดของการ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาผสมผสานเพื่อการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบริบททางสังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจ พอเพียงที่สร้างเศรษฐกิจที่สมดุลให้กับชุมชนนำความรู้และทรัพยากรของชุมชนมาพัฒนาแนวคิดเพื่อการยั่งยืน เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ใบความรู้ การทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

วัสดุอุปกรณ์

- 1.ผ้าขาวม้า
- 2.ผ้าขาว (ซับใน)
- 3.ผ้าด้ายดิบ
- 4.ซีป
- 5.ด้าย
- 6.เข็ม
- 7.กรรไกร

วิธีการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้า

- 1.ตัดผ้า (ผ้าขาวซับใน) ตามความกว้างและความยาวตามขนาดที่ต้องการ
- 2.ตัดผ้าฝ้าย (2 ชั้น) ตามความกว้างและความยาวตามขนาดที่ต้องการ
- 3.ผ้าด้ายดิบ (2 ชั้น)
- 4.การประกอบผลิตภัณฑ์
 - ผ้าด้ายดิบ+ผ้าฝ้าย ประกบกัน 2 ชั้น
 - นำผ้าฝ้ายที่ตัดไว้เย็บประกบทั้งสองข้าง
 - ตัดสาย คลองกระดุม - เย็บสาย ผ้าฝ้าย+ผ้าดิบ ตามขนาดที่ต้องการ
 - เย็บข้าง เก็บรายละเอียดข้างใน
 - ตัดกระดุมหรือตกแต่งชิ้นงาน

ข้อเสนอแนะ

- 1.มีการพัฒนาต่อยอดไปเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นเอกลักษณ์การแต่งกายประจำถิ่นได้
- 2.มีการทำรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายมากกว่าเดิม

ใบงาน
แบบบันทึกการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย
ให้ผู้เรียนจดบันทึก ขั้นตอน การพิมพ์เล็บเจลพื้นฐาน
แบบบันทึก

วัสดุการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขั้นตอนการทำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้

คุณประโยชน์ของผ้าไหม

1. สามารถพัฒนาเป็น ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า ของตกแต่ง ของที่ระลึก
2. ใช้ในงานประเพณี เช่น ปีใหม่ไหม้ง งานแต่งงาน งานไหว้ผีบรรพบุรุษ
3. เป็นสื่อศิลปะพื้นบ้านที่สวยงามและมีความหมายลึกซึ้ง
4. ฝึกทักษะการปัก เย็บ และงานฝีมือ ช่วยพัฒนาความอดทน ความประณีต
5. สามารถพัฒนาเป็น ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า ของตกแต่ง ของที่ระลึก ฯลฯ
6. สร้างงานฝีมือ สร้างอาชีพให้กับกลุ่มสตรี เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

คุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์จากผ้าไหม

ผ้าไหมเป็นผ้าพื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มชาติพันธุ์ม้งซึ่งอาศัยอยู่ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคเหนือ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน และเพชรบูรณ์ เป็นต้น ผ้าไหมมีคุณค่าทั้งในด้านวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและยังสามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อีกด้วย

ใบความรู้
การคำนวณต้นทุนกำไร

ตัวอย่างการคิดต้นทุน กำไร การผลิตและค่าใช้จ่ายในการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย(ต้นทุน)			การกำหนดราคาขาย คิดจากต้นทุน + กำไรที่ต้องการ
	1.ผ้าฝ้าย	1 ผืน	100	
	2.ผ้าขาวซับใน	1 ผืน	40 บาท	
	3.ผ้าด้ายดิบ	1 ผืน	40 บาท	
	4.ซิป	1 เส้น	10 บาท	
	5.ด้าย	1 ม้วน	5 บาท	
	6.เข็ม	1 เล่ม	5 บาท	
	7.เชือกตอกแต่งแบบสำเร็จ	1 เส้น	60 บาท	
	รวมค่าใช้จ่าย		260	
	รายได้		350	
				กำไร 90 บาท

การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ดังนี้

- กำหนดกำไรที่ต้องการได้จากต้นทุน X (กำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

ตัวอย่างเช่น

รายได้ 350 จากต้นทุน 260 บาท ได้กำไร 90 บาท

กำไรที่ต้องการ = $90/350 \times 100\% = ..25.71....$

- การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ได้มาจากต้นทุน + กำไร หารด้วยจำนวนหน่วย

ตัวอย่าง

ทำกระเป๋าได้ 1 ชิ้น จากต้นทุน 260 บาท และกำไรที่ต้องการ 90 บาท ฉะนั้น ราคาขายต่อชิ้น = 260 บาท + 90 บาท หารด้วย 1 ชิ้น = 350 บาท

หมายเหตุ

การกำหนดกำไรที่ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วย เช่น ราคาตลาด ลักษณะของสินค้าและบริการเป็นสินค้าหายาก เป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม หรือมีฤดูกาลเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถที่จะกำหนดกำไรที่ต้องการสูงได้ การตั้งราคาให้สามารถแข่งขันได้นั้นต้องอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขายด้วย ถ้าสินค้าโดยทั่วไปมีขายกันแพร่หลาย มีคู่แข่งมากก็ต้องกำหนดกำไรน้อยลงไป

ใบงาน
การคิดต้นทุน กำไร

ผู้เรียน/กลุ่ม.....
เรื่อง.....

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน)			1. ให้กำหนดกำไรที่ต้องการเป็นร้อยละก่อน 2. แล้วคำนวณหาราคาต่อหน่วยจึงจะทราบรายได้ 3. นำรายได้ที่ได้มาใส่ตารางนี้
	รวมค่าใช้จ่าย			
	รายได้จากการขาย			
	รวมรายได้			

1. กำไรที่ต้องการ = ต้นทุน \times (ร้อยละของกำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

2. กำหนดราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุน + กำไร = _____ จำนวนหน่วย

ใบความรู้ ช่องทางการตลาด

1. ช่องทางจำหน่ายทางตรงมีช่องทางดังนี้

1. หน้าร้าน
2. มีการจัดจำหน่ายและผู้บริการจากผู้ผลิตให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

2. ช่องทางการจำหน่ายโดยอ้อมมีช่องทางการขายดังนี้

1. สร้างเพจบนแพลตฟอร์มอย่าง Facebook, Instagram, และ TikTok เพื่อแสดงผลงานการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายของคุณ
2. โพสต์รูปภาพและวิดีโอของผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายอย่างสม่ำเสมอ

แบบวัดและประเมินผลหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย

ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ

- 1.1 เลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ได้อย่างเหมาะสม
- 1.2 ทำความสะอาดบำรุงรักษาและจัดเก็บเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง

2. จัดเตรียมวัตถุดิบ

- 2.1 เลือกใช้วัสดุได้อย่างเหมาะสม
- 2.2 เตรียมใช้วัสดุได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 จัดเก็บวัสดุได้อย่างเหมาะสม

3. ทักษะการทำ

- 3.1 ทักษะฝีมือด้านการทำ
- 3.2 ความสะอาด
- 3.3 ความปลอดภัย

4. ทักษะการจัดตกแต่งและนำเสนอ

- 4.1 ีความเป็นระเบียบ
- 4.2 มีความคิดสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

<https://becommon.co/culture/fashion-nail-polish-history/>

<https://www.morningkisslover.com>

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. ว่าที่พันตรีดำรง เพชรบูรณ์	ติยะวัฒน์	ผู้อำนวยการ สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัด
2. นางสาวนัทธมน	สกุลณมรรคา	รองผู้อำนวยการ สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

คณะกรรมการดำเนินงาน

1. นางสาวนัทธมน	สกุลณมรรคา	รองผู้อำนวยการ สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ รักษาการในตำแหน่ง ผอ.สกร.ระดับอำเภอเขาค้อ
2. นางบังอร	วิชัยสุนทร	ครู
3. นายนวนพน	เกศาทพร	ครู
4. นางปาริชาติ	เหลืองเพิ่มสกุล	ครูศูนย์การเรียนรู้
5. นางสาวรุ่งนภา	จำปาศักดิ์	ครูศูนย์การเรียนรู้
6. นางสาวพรวิไลพรรณ	ปานเพ็ง	ครูศูนย์การเรียนรู้
7. นายอธิปกร	ลำไย	ครูศูนย์การเรียนรู้
8. ว่าที่ ร.ต.หญิงสงวนศิลป์	ดวงทา	ครูศูนย์การเรียนรู้
9. นางสาวสินีนารถ	สีใจ	ครูศูนย์การเรียนรู้
10. นางสาวศรีัญญา	น้อยโฉม	ครูศูนย์การเรียนรู้
11. นางสาววิษณุรัตน์	อภิพงษ์พัฒน์	ครูศูนย์การเรียนรู้
12. นายศุภกิจ	สุริย์	ครู ศรช.

ผู้จัดทำหลักสูตร

นางสาวศรีัญญา	น้อยโฉม	ครูศูนย์การเรียนรู้
---------------	---------	---------------------